

[Poul Møller.]

ikke utænkeligt, at der af den afklaring, som til sidst vil fremstå, opstår et EEC, som det rent konstitutionelt kan blive lettere for os og andre EFTA-lande at tilslutte sig.

I en velbegrundet forargelse over præsident de Gaulles standpunkt til suverænitetssafkaldet bør det ikke ganske overses, at det i 1962 netop var dette suverænitetssafkald, som det kneb for mange EFTA-lande at indlade sig på. Det er ikke mærkeligt, at man i den nuværende situation må affinde sig med, at Københavnsrådet i EFTA kommer til at spille en mindre rolle end beregnet i foråret. Wilsons brobygningskunst er jo af begrænset værdi under de nuværende forhold, når der ikke er nogen til at motage broen, og det engelske regeringsparti synes da heller ikke indstillet på virkelig at bane sig vej ind i de seks, hvis man skal bedømme kongresreferatet.

Derfor skal jeg anbefale den højtærede udenrigsminister langt snarere at vie sine kræfter til de interne EFTA-problemer. Vi nærmer os årsdagen for indførelse af den engelske ekstratold på 15 pct. Den blev på halvårsdagen reduceret til 10 pct. Ville det ikke være en betydningsfuld opgave at få den helt ophævet på årsdagen, så dette brud på EFTA-traktaten endeligt afvikles? Vi må ikke overse, at EFTA slet ikke fungerer efter sin hensigt, så længe det største land med det største marked opererer med toldsatser, der stort set svarer til dem, det havde, da EFTA-samarbejdet trådte i kraft.

Dernæst bør vi slå et slag for vore landbrugsvarer. Vi lider stadig under en urimelig forskelsbehandling. Forhandlingerne igennem det sidste år har ikke medført fremskridt, heller ikke på det nordiske marked, selv om noget er stillet os i udsigt. Senest har den engelske kyllingetold ramt os. Fjerkræeksportørerne skubbes jo i disse år fra det ene marked til det andet, ustandselig underkastet ny protektionisme. Jeg går ud fra, at den højtærede udenrigsminister ikke vil gå til EFTAs ministermøde uden forinden at have rådført sig med det udenrigspolitiske nævn eller markedsudvalget, selv om han i sine fjernsynskommentarer efter sin hjemkomst ganske synes at have oversat disse generende parlamentariske led.

Om der kan komme noget ud af den dialog — som man siger med et fint ord — der skal føres, det tror jeg altså ikke meget på for tiden. Jeg har set, den højtærede statsminister har ført en dialog med Kosygin — i fjernsynet så jeg, det var en dialog. Jeg kan ikke lade være med at gøre denne sproglige bemærkning: kunne vi ikke komme tilbage til det gamle ord samtale, i stedet for at alt skal være dialoger efterhånden? Jeg tror i det hele taget, at mange vil have svært ved at forstå politikere. Vi taler om dialoger, når vi mener samtaler. Vi taler om modsætningsforhold, det bliver til kontroversielle forhold i vor sprogbrug. Hvis vi skal stille to partier op imod hinanden, så skal de til en konfrontation i stedet for til en gammeldags debat, og sådan er det hele vejen igennem. Jeg tror, det gør det forfærdelig vanskeligt for nogle at forstå. Og nu skal jeg gå over til den økonomiske politik, hvor jeg ved, at ordet kontraktiv vil komme igen og igen, at vor finanspolitik skal virke kontraktiv. Jeg skal ikke være nogen purist over for andre, sprogrøgter over for andre, men jeg synes, vi efterhånden har belemret sproget med så meget i den retning, at vi godt kunne rense ud, så menige folk kunne forstå os, uden at de har studeret latin eller engelsk. (*Udenrigsministeren* [Per Hækkerup]: Hvad betyder purist?). Det betyder at rense. Jeg ved ikke, om den højtærede udenrigsminister kender begrebet. (*Udenrigsministeren* [Per Hækkerup]: Det skal bare siges på dansk!). Det bliver altså nu oversat. Men jeg sagde, jeg skal ikke gøre mig bedre end andre, men kunne vi dog ikke i fællesskab forsøge at sløjfe alle disse mærkelige ord?

Selv om vi altså lykkeligvis er mange, som kan enes om landets udenrigspolitik, således at kontinuiteten på dette område kan bevares under skiftende regeringer, har jeg alligevel anset det for rigtigt udførligt at beskæftige mig med disse forhold, som optager mange flere, end man normalt regner med.

Den samme lykkelige enighed er ikke til stede, når det drejer sig om landets indenrigspolitik, specielt ikke den økonomiske. Det er jo ikke sådan, at vi er meget uenige om de kommende års foreliggende opgaver vedrørende sociale forhold, kulturforhold, undervisningen, trafikken og meget andet.